

ФАМИЛИЯ ШЕКЕРДАНКОВИ

Да си умопобъркващ виртуоз - магьосник на клавири - трябва да си Шекерданков. Да имаш лъчезарно усмихната жена - трябва да си Шекерданков. Да имаш синове - велики музиканти - още преди да отбият военната си служба - трябва да си Шекерданков от Сливен. Методи Шекерданков - „момчето“ с лумнали огнени цигански очи, баща на две момчета, влюбени в музиката, и една прекрасна дъщеря, си има девиз: „Ако ми отрежат ръцете, ще свиря с език!“ И свири само тогава, когато го залее екзалтираната слушателска вълна, предизвикана от изпълнението му. Питаме го: „Само в Сливен ли свириш?“. Той ни гледа саркастично и отговаря: „Е, тук-там по целия свят!“ Пленявал е вниманието по цяла Европа и различни колоритни градове на Испания. „Но винаги се връщам в България! Целият ни род е музикантски, слухари, ето защо аз реших да завърша Музикална академия, а също и децата ми. Сега нашата музика не е слухарска. Синът ми свири във военния ансамбъл на гр. Сливен. Има перспективно бъдеще - Бах, Сарасате... и цигулката в ръцете му е славей. Има ли талант и труд - нещата бързо заемат местата си, заслужените си места. Курчо отначало само отбиваше военната си служба в Дома на народната армия в Сливен. Но щом изяви способностите си на музикант, само за една година, влезе в оркестъра на ДНА и участва във фолклорното предаване „Който може, го може“. Три месеца по-късно го произведоха в чин ефрейтор. С такъв чин малко роми се гордеят... Малкият свири на клавири... И двамата завършиха музикалното училище в Бургас. И аз в казармата бях про-

изведен в чин ефрейтор и това накара бабата да реши от сърце да даде Дафинка на музиканта. Макар и само петнадесетгодишна, в осми клас, но се оказа прозорлива и не остави ефрейтора на груга.“ Дафинка Шекерданкова е не само добра съпруга, малко е да се каже това за нея, защото не е лесно да подкрепяш и да бъдеш психологическа опора на толкова надарено семейство - всеки иска твое внимание и твоите грижи, а всеки носи и своята индивидуалност. Но тя отлично се справя с трудностите от всякакво естество, та дори намира време и за сериозните си постоянни ангажменти и всеотдайна работа във Фондация „Жени за милосърдие - Рома“. Защото не е достатъчно ти да бъдеш добре, след като светът край теб се надява на твоята обич и помощ... Светът, който става все безпомощен напоследък. С военната униформа в очите на бъдещата си тъща е изглеждал вероятно като Генерал. Тя така и рекла: „Този ще бъде моят зет - той е като Генерал!“. И така станало! Къщата е на двата - свети. Пианото - реликва от времето на цар Борис с гербовете на царство България, сякаш сега е купено - черното му като абанос тяло блести и разкрива тайната - постоянни грижи, любовни грижи към него и звуците, които ражда. Шекерданков е в гинс, но скача при идването на гости от „Романо ило“. Има кой да го подкрепя - за него се грижат три жени! Три поколения жени... Коя е третата? Третата е бяла ромка с широка гуша и циганско сърце - Майката! Майката на Шекерданкови... Целуваме и ръка, честитим Ва-

силица... Чувства се, че Свети Васили е в къщата, орелът му огрява огромните стаи, топли ги, свети през очите им. Върху масата грижовно са подредени блюда с традиционните баницы, с вкусното зеле, с изкусно навития кадаиф... Очите на Методи светват, щом вдига наздравца със сливенската перла... Изнижала се е още една година, отдадена на музикантски труд и на труд за благо на другите: Методи е един от активните членове на Фондация „Нов живот за българските роми“, затова е и толкова искрящ погледът му, защото е чиста съвестта му, че все пак е успял да отдели от собственото си отрудено време и за другите. Очите на Майката светят от любов към децата и удовлетворение от постигнатото от тях. Защото от тук започва всичко. Тя ги е водила по школи, тя е бродила с тях, тя е репетираща години наред. Молим я да ни разкаже за това... Усмихва се - готова е да изтананика всяка тяхна мелодия, свирена толкова много пъти, че самата тя вече ги знае наизуст. Цялата и обич и гордост изпълват стаята, минават и в другите стаи, излизат извън двукатовата къща, за да пренесат радостта от постигнатото чрез огромен труд като поздрав за всички останали роми от Сливен. Защото всичко започва от родителите - онези, които ще застанат до теб, ще те похвалят и обнадеждат, но ще те научат и на труд, труд и пак труд, за да пожънеш златен успех! Да пожелаем здраве и живот на фамилия Шекерданкови - фамилия, с която ромите могат да се гордеят!